

Calc/0503(1)

Estimats Úrsul i Zina:

Us escric per una qüestió delicada, que no m'atreviria a plantejar-vos si no fos per l'amistat que ens uneix.

Fa uns quants dies que ens va telefonar a casa en Francesc Espriu, el germà de la Maria Teresa, per comunicar-nos una notícia inesperada i una mica estranya. Ja era tard, jo m'havia ficat al llit i en Francesc va parlar amb la Rosa. Va dir-li que havia rebut carta de Mèxic, en la qual la seva germana Maria Teresa li feia saber la pròxima vinguda a Barcelona de la Marianna, la filla de la Glòria. No sabia la data ni els motius del viatge, però que la noia venia a viure a casa nostra.

La Rosa em va comunicar aquesta conversa l'endemà al matí i jo vaig trobar que tot plegat era ben absurd, per uns quants motius. En primer lloc, perquè la cosa normal hauria estat que ens ho diguessin l'Arcadi o la Maria Teresa directament, per carta o per telèfon, consultant la nostra opinió. En segon lloc, resulta que la Maria (la filla de l'Arcadi-fill) ve a Barcelona el dia 20 de desembre i ho vam saber perquè va telefonar des de Londres a la Tessa, dient-li que es proposava hostatjar-se a casa d'ella "durant uns quants mesos". Tampoc en aquest cas hi va haver cap consulta prèvia, i ocorre que la Tessa, des del naixement del seu fill Marcel (que ara té sis mesos), va contractar els serveis d'una noia que l'ajuda, la Jana, que a més és amiga de la família. La Tessa és professora a la Universitat de Barcelona, dona classes matí i tarda, i la Jana ha anat a viure a casa d'ella; han disposat la cambra que tenien lliure per a aquesta noia i ara el problema és de difícil solució. La Tessa va dir a la Maria -en el transcurs de la conversa telefònica- que

podria allotjar-la fins al dia 10 del pròxim mes de gener, però que més enllà d'aquesta data no sabia pas com resoldre-ho.

El cas de la Marianna, si és que realment té el propòsit de venir a casa -de la Rosa i meva- també ens planteja un seriós problema. No hem dit tota la veritat a l'Arcadi i a la Maria Teresa per estalviar-los preocupacions, però la Rosa està greument malalta. Des del mes d'abril proppassat fins ara ha tingut dos infarts de miocardi, i en totes dues ocasions ha hagut d'ésser internada en unitats de vigilància intensiva, la primera vegada a la Clínica Quirón, i la segona a la Clínica Sant Jordi. Té una hipertensió arterial que l'obliga a un règim rigorós i, així i tot, persisteix. Ha perdut totalment la visió de l'ull dret i la de l'ull esquerre li disminueix en una progressió constant. Gairebé no hi sent, perquè la seva afecció circulatoria va afectar-li el nervi auditiu i no li poden corregir la sordesa amb aparells. Tot això ha canviat profundament la nostra vida, sense comptar que jo pateixo, des de fa tres anys, d'una hèrnia d'esòfag que no mata -diuen- però és summament incòmoda i sovint molt desagradable: també m'obliga a una dieta limitada i a una medicació constant. Si a tot això s'hi afegeix que jo tinc 78 anys i la Rosa 76, que estem força "avariats", es fàcil de comprendre que ens trobem en males condicions per atendre tal com es mereixen parents a casa

No són excuses, úrsul i Zina. Tant de bo que fossin! El Tisner i la Lluïsa, els Messeguer i els Peypoch, el mateix Francesc Espriu i la seva esposa coneixen la situació que us explico. Va escriure aquestes ratlles d'amagat de la Rosa, perquè ella faria qualsevol sacrifici per no contrariar a l'Arcadi. Però jo estic plenament segur que l'Arcadi ho comprendrà, que tampoc no faria mai res que pogués afectar negativament a la Rosa.

El que us demano és que vosaltres, si coneixeu que és cert el projectat viatge de la Maria, feu conèixer el contingutn

d'aquesta carta a l'Arcadi i a la Maria Teresa. És demanar-vos molt, en sóc conscient, però no se m'acut altra sortida. De fet no sabem res en concret, perquè la conversa de la Rosa amb en Francesc -si es té en compte la sordesa de la Rosa- no es de fiar. L'endemà mateix, al vespre i sense que ho sabés la Rosa, vaig intentar telefonar a n'en Francesc, però resulta que aquell mateix dia se n'havien anat a París. A mi em sobtaria molt que haguessin decidit alhora el viatge de la Maria i de la Marianna. I, sobretot, que ens ho comunicuessin d'una manera tan irregular.

En fi: perdoneu-me i feu el que us sembli més convenient. Ho repeteixo: la Rosa no sap res d'aquesta carta. Avui mateix em deia que us hem d'escriure per felicitar-vos el Nadal, cosa que faré demà mateix, com si aquestes ratlles no existissim.

Gràcies per la vostra comprensió, amics, i una fortíssima abraçada.